

Foto uit het verleden

Hendrik van Zanten

Hij kijkt schuin langs de fotograaf met een beetje sturende blik. Zijn haren zijn strak over zijn hoofd gekamd met een scheiding aan de linkerkant.

Onder zijn colbert draagt hij een donkere das over het boord van zijn witte overhemd.

Een betovergrootvader van mijn vaders kant. De vader van de moeder (mijn opoe Marie) van mijn vaders moeder. Geboren in Zeist, een dorp aan de rand van de Utrechtse Heuvelrug. Aan zijn handtekening te zien heeft hij een prachtig handschrift. Hendrik van Zanten.

Bijzonder dat er al een foto van hem is. Ik weet heel weinig van hem en duik daarom in zijn geschiedenis voor dit verhaal. Hendriks geboorteakte is hier als achtergrond gebruikt.

Hendrik wordt geboren op dinsdag 5 mei 1846 als derde kind in het gezin van de nederlands hervormde loodgietersknecht Arie van Zanten en "zijne huisvrouw" Kaatje Koelman die katholiek is. Hij heeft dan een broertje van vijf en een zusje van twee jaar. Hendrik krijgt vervolgens in twintig jaar nog twee zusjes en drie broertjes. Alle kinderen in het gezin zijn katholiek.

In 1865 ruilt Hendrik met een ander zijn lotingsnummer voor de Nationale Militie. Hierdoor wordt hij vrijwillig dienstplichtig. De dienstplicht is vijf jaar, waarvan hij maar een paar periodes daadwerkelijk opgeroepen wordt. Als hij twee dagen voor zijn twintigste verjaardag in 1866 ingelijfd wordt, is hij kleermaker van beroep.

Hendrik blijft thuis ingeschreven tot november 1869. Op 2 mei 1871 wordt Hendrik "uit hoofde van volbrachte dienst" ontslagen. Vier dagen daarna wordt hij weer bij zijn ouders ingeschreven. Hij komt dan uit Uitgeest.

Hendrik verandert van beroep en wordt behanger. Meer en meer gevraagd toen. Vanaf het midden van de 19^e eeuw worden namelijk steeds vaker wanden behangen en niet gewit. In de aktes die

Hendrik ondertekent lezen we ook als beroep behangersknecht en kamerbehangen. Hij krijgt verkering met Hermina Balk uit het naburige Driebergen. Op donderdag 11 november 1875 trouwen ze daar. Hendrik en Hermina gaan in Zeist wonen in wijk D nr. 388. Vijf maanden later geeft hij hun eerste zoontje, Daniël, aan op het gemeentehuis. De volgende 22 jaar doet Hendrik aangifte van de geboorte van nog negen zoontjes en zes dochtertjes. Vanaf hun negende kindje, Wilhelmus, neemt hij vaak collega's als getuige mee: schildersknechten, een behangersknecht en (kamer)behangers.

Maar hij moet ook van drie jongetjes en drie meisjes aangifte doen omdat ze al jong overlijden. Wat brengt dat in het gezin teweeg?

In het bevolkingsregister van Zeist wordt vanaf 1880 adres huis D 413 en in 1897 Oude Arnhemse weg 69 genoteerd. Tot juli 1896 blijven alle kinderen thuis wonen, dan vertrekt zoon Herman naar Amersfoort. Als kinderen verder weg trouwen zijn Herman en Hermina er zelf altijd bij aanwezig zoals in Amersfoort in 1902 en Rotterdam in 1910. Hele reizen in die tijd.

In 1918 overlijdt Hermina. Hendrik blijft tot op hoge leeftijd werken. Volgens de huwelijksakte van zoon Wim in Eindhoven, werkt hij op zijn 76^e nog steeds als behanger. Ook bij die trouwerij in 1922 is hij aanwezig. Hendrik blijft zijn verdere leven in Zeist wonen en overlijdt op maandag 18 januari 1926, 79 jaar oud.